

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obaveštenje o praksi Suda br. 107

april 2008.

Barden protiv Ujedinjenog Kraljevstva (Burden v. the United Kingdom) - 13378/05

presuda od 29.4.2008. godine [Veliko veće]

Član 14

Diskriminacija

Nemogućnost sestara koje žive zajedno na izuzeće od poreza na nasledstvo imovine one druge, na koje imaju pravo preživeli supružnici ili civilni partneri preminulog lica: *nema povrede*

Činjenice: Prema Zakonu o porezu na nasledstvo iz 1984. godine, naslednik plaća porez na nasledstvo koji iznosi 40% vrednosti imovine pokojnika iznad iznosa utvrđenog u godišnjem budžetu. Izuzeću od poreza na nasledstvo, međutim, podleže imovina pokojnika koju nasleđuje njegov supružnik ili „civilni partner“ (kategorija uvedena Zakonom o civilnom partnerstvu iz 2004 a koja obuhvata istopolne parove ali ne i članove porodice koji žive zajedno). Podnositeljke predstavke su dve starije neudate sestre, koje su ceo svoj život živele zajedno, poslednjih 31 godinu u kući koju su posedovale i zajedno izgradile na zemljištu koje su nasledile od svojih roditelja. Svaka sestra je sačinila testament u kojoj je svu svoju imovinu ostavila onoj drugoj. Brinule su se da će, kada jedna od njih umre, druga sestra morati da plati visok porez na nasledstvo – za razliku od preživelog supružnika ili civilnog partnera – i da će možda biti prinuđena da proda kuću kako bi platila porez.

U svojoj presudi od 12. decembra 2006. godine koju je donelo sa četiri glasa za i tri glasa protiv (vidi Obaveštenje o praksi Suda br. 92), Veće Suda nije odgovorilo na pitanje da li podnositeljke predstavke mogu da tvrde da se nalaze u položaju analognom onom u kojem se nalazi par koji je venčan ili živi u civilnom partnerstvu, ali je smatralo da su, u svakom slučaju, sve razlike u postupanju objektivno i razumno opravdane s obzirom na široko polje slobodne procene koje Države imaju u oblasti oporezivanja.

Pravo: (a) Preliminarni prigovori

(i) *Status žrtve*: Veliko veće je ponovilo da osoba ima pravo da tvrdi da su nekim zakonom povređena njena prava ako pripada grupi osoba koje su u opasnosti da budu neposredno pogođene zakonom. S obzirom na starost podnositeljke predstavke, njihove testamente i vrednost imovine koju svaka poseduje, one su utvrdile da postoji stvarna opasnost da će u ne tako dalekoj budućnosti jedna od njih morati da plati značajan porez na imovinu koju nasledi od svoje sestre. U tim okolnostima su mogle da tvrde da su žrtve navodnog diskriminatornog postupanja.

(ii) *Iscrpljenost domaćih pravnih lekova*: Država je tvrdila da su podnositeljke predstavke – koje još nisu bile pod bilo kakvom obavezom da plate porez na nasledstvo – mogle da se obrate domaćim sudovima i pozovu na Zakon o ljudskim pravima i zahtevaju od njih da donesu odluku kojom bi utvrdili da je zakon u pitanju nesaglasan sa pravom iz Konvencije. Veliko veće je primetilo da bi takva odluka nadležnom ministru dala diskreciono ovlašćenje da izmeni spornu zakonsku odredbu. Međutim, premda je istina da su u svim slučajevima u kojima su odluke o nesaglasnosti postale konačne preduzeti koraci da se izmene nesaglasni zakoni, bilo bi prerano zaključiti da taj postupak obezbeđuje delotvoran pravni lek. To, pak, ne isključuje mogućnost da će praksa izmene zakona nakon odluke o nesaglasnosti u nekom trenutku u budućnosti postati toliko izvesna da će se smatrati da postoji obaveza da se zakon izmeni. U takvim okolnostima, osim u slučaju kada delotvoran pravni lek iziskuje dosuđivanje odštete, od podnositeljke predstavke bi se prvo zahtevalo da iscrpe taj pravni lek pre no što se obrate Sudu.

Zaključak: prigovori odbijeni (jednoglasno).

(b) *Meritum*: Odnos između braće i sestara se po svojim osobinama razlikuje od odnosa između bračnih parova i homoseksualnih civilnih partnera prema Zakonu o civilnom partnerstvu. Krvno srodstvo predstavlja samu suštinu veze između braće i sestara, dok je jedna od osnovnih odlika braka ili zajednice prema Zakonu o civilnom partnerstvu ta što je zabranjeno da bliski srodnici formiraju takve zajednice. Činjenica da su podnositeljke predstavke, otkad su postale punoletne, odlučile da zajedno žive ceo svoj život ne menja tu osnovnu razliku između dve vrste odnosa. Oni koji su zaključili brak imaju poseban status a Parlament je uveo kategoriju civilnog partnerstva kao pravnog odnosa koji u najvećoj mogućoj meri odgovara braku. Ta vrsta odnosa se razlikuje od drugih oblika zajedničkog života po pravnim posledicama koje su parovi kako u braku tako i u civilnom partnerstvu izričito i svesno odlučili da preuzmu. Nije odlučujuće trajanje ili odnos međusobne podrške koji postoji u tom odnosu, već postojanje obavezivanja koje je javno izraženo i koje podrazumeva skup prava i obaveza ugovorne prirode. Usled nepostojanja takvog pravno obavezujućeg sporazuma među podnositeljicama predstavke, njihov zajednički život, uprkos dugotrajnosti, se u osnovi razlikuje od odnosa para koji je venčan ili živi u civilnom partnerstvu. Stoga nije došlo do diskriminacije.

Zaključak: nema povrede (petnaest glasova za, dva protiv).

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava

HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of human rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.